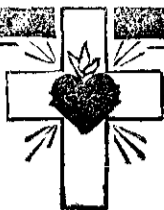

Duminică

Organ de propagandă religioasă și morală.
Organ informativ al AGRU-lui din Eparhia
Maramureșului

B'roul de distribuire: Librăria Asociațiunii
Sighet, Piața Unirii No. 25.

Prefeșul unui exemplar: 2 Lei.

Redactor responsabil: T. Berinde

Abonamentul pe un an: 100 Lei.

La muncă!

(In legătură cu săptămâna misionară, care începe azi 23 Octombrie, publicăm ultimul apel al președintelui național Operei Pontificale pentru propagarea credinței).

In numărul trecut al revistei noastre am publicat apelul și instrucțiunile necesare în vederea Zilei Misionare. Acum ținem să adresăm un ultim apel fraților preoți și tuturor ostentitorilor cauzei sfinte.

La muncă, fraților!

La muncă pentru Hristos și pentru lumina Lui. La muncă în serviciul celei mai nobile opere a creștinătății: operă ce salvează de la moarte, alinează durerile, inobilează, creiază civilizație...

La muncă, în rând cu celelalte popoare ale Bisericii romane, mândria latinătății, podoaba omeniei! In vremile acestea de ravagii ale naționalismului rău înțeles, dragostea de aproapele orânduie de Hristos, trebuie să se arate în o splendoare tot mai mare: splendoarea umanitarismului creștin!

Dar ce să mai vorbim? Vorbească faptele.

Abia sunt trei ani, de când s'a organizat Opera noastră în România, și ea a produs rezultate atât de frumoase, încât stăm cu fruntea ridicată în fața lumii. An de an, parohiile noastre se întrec tot mai mult în realizările acțiunii; preoții, asociațiile, tineretul școlar, toată lumea își ia partea sa de muncă. Citiți raportul asupra colotei din Arhidieceză în anul 1937, raport ce urmează pe coloanele numărului de față al „Misionarului”, citiți și vă edificați!

Dar nu numai citiți. Faceți la fel. Nu sunt cuvinte mai potrivite de a ne îndemna la muncă decât datele cuprinse în acest raport. Urmăriți-le cu toată atențiunea! Onoare celor ce ni le-au servit!

Din partea noastră, un singur cuvânt! Nu pierdeți din vedere partea spirituală! Rugăciunile,

impărtășirile, sunt totăteea comori, ca și aurul sau pietrele scumpe! Fiindcă, Ziua Misionară nu numai cere dela noi să dăm, ci ne dă și ea nouă! Ne dă bogăția darurilor, cum rar avem ocaziune să primim!

La muncă cu inima ușurată, că Dumnezeu ne-a scăpat deocamdată de primejdiile războiului distrugător! La muncă fraților, cu Dumnezeu înainte!

Dr. NICOLAE BRÎNZEU
președinte național al O.P.P.C.

Cu ochi văzători

Citez din cartea: „Cred într'auul Domn Isus Hristos!”
de Dr. Toth, trad. Emil Tatar.

Principele Borghese în vara anului 1907, a făcut o călătorie cu automobilul dela Peking până la Paris. Această călătorie a devenit celebră în toate Europa. Principele a avut să învingă obstacole grele și a făcut calea aceasta lungă în timp de 2 luni. Între alte greutăți ale drumului a trebuit să străbată și pustiiul trist numit Gobi.

Cum înainta cu greu prin pustii, văzu în depărtare un punct, care tot creștea până când observă, că e casă singuratică, stațiunea telegrafică Pang-Kiang, care stă singură în pustii, departe cale de opt zile de cel mai apropiat ținut locuit de oameni. Însoșitorul principelui s'a bucurat de prilejul ce i-sa dat de a trimite o telegramă la Londra.

Funcționarul chinez privește cu uimire la călător, vine în confuzie... se uită la diferite tabele... calculează... în sfârșit primește textul telegrammei și scrie pe ea numărul 1.

— Aceasta e astăzi cea dintâiu telegramă? — întrebă Englezul.

— Nu. Această e cea dintâiu, de când există stațiunea de șase ani.

— De șase ani nu a telegrafat nimeni?

— Nimeni.

* * *

Așa trece omul de ezi în fața lui Hristos, fără ca să ia cunoștință despre El. In lupta vieții, în lupta pentru pâine Hristos rămâne solitar și părăsit. Oamenii trec unul peste altul, se învrăjdesc, calomniile nu mai au sfârșit și ura își face loc tot mai mult în inimi... și totul pentru pâine. Și în lupta aceasta sufletele se inarmează cu armele urei, devin dure, nemiloase, devin din ce în ce tot mai mult păgâne. Rândurile creștinilor se distramă, zidul puternic al credinței slăbește, tainica putere centrifugă alungă lumea dela centrul tuturor lucrurilor dela Hristos.

Parcă fără de El s'ar putea face ceva! Omul se angajază la o luptă crudă, în care existențele blânde cad, pentru că „fiii oamenilor” sunt șireți și fără conștiință; ei își găsesc explicație pentru orice act mârșav al lor. Întreb, oare e nevoie de aceasta luptă? E atât de hotărât, că nu! Dacă omul ar privi la Hristos, dacă

el ar mai desbrăca ceva din multele zale de oțel, câte a îmbrăcat, ca să se apere de principiile iubirii creștinești, vestite de Isus, atunci ar ști că nu luptă și nedreptate ne trebuie, ci iubire și adevăr. Atunci ar ajunge tuturor din toate și bune și rele. Atunci cel mai tare și cel mai fără conștiință, cel mai șireț și cel mai mincinos nu și-ar acumula tot ce este bun, pentruca altora să lase numai aceea, ce e rău... Dacă n'ar fi Hristos singuratică stațiune telegrafică din pustiiul Gobi!!

Curiozități... alcoolice.

Cu bani se pot ajutama cei nevoiași, se pot clădi școli pentru neștiutori de carte, spitale și azile pentru cei suferinzi și slabi; se pot ridica biserici spre a-se aduce mărire lui Dumnezeu, se pot face șosele minunate, într'un cuvânt, cu bani se pot face multe lucruri de folos obșteșc sau de asistență socială, dar tot banul servește la prăbușirea unui neam.

Poate se va întreba cineva: în ce mod poate banul să subsape temelia unui neam? In foarte multe feluri, iar dintre aceste „foarte multe”, (și o spun fără nici o exagerare) în cele următoare las să se vadă câteva curiozități despre alcool, care amenință la tot pasul (— și va reuși dacă nu i-se va pune stavilă —) însăși existența neamului românesc.

Curios să știe cât se cheltuiește în România pe beuturi alcoolice, un cercetător a ajuns la următorul rezultat: *In România se cheltuiește anual 20 (douăzeci) de miliarde, (adică 20 de mii de milioane) Lei, pe beuturi alcoolice!*

Această fantastică sumă, ar putea satisface pretențiile bugetare normale ale țării (căci doar nu de mult, bugetul general nu depășea suma de 21 miliarde Lei!), iar împărțită pe județe, fiecărui județ i-ar reveni nu mai puțin de 300 de milioane Lei! Dacă cineva s'ar încumeta să

numere suma de 20 de miliarde, — leu cu leu, — i-ar trebui 1268 (una mie două sute șasezeci și opt) ani, numărând în fiecare zi fără întrerupere; sau, mergând mai departe cu socoteala, ar trebui să numere în fiecare zi 43.500 Lei, pentru a putea număra în fiecare an 15.774.000 Lei, ca să ajungă numere — în 1268 de ani — cele 20 de miliarde.

Ori, dacă cineva ar lăsa fiului și urmașilor săi direcți — drept moștenire — frumusecă sumă de 20 de miliarde Lei — cât se cheltue anual pe beuturi alcoolice — dar cu condiția de a fi numărată leu cu leu, n'ar ajunge la sfârșitul numărării celor 20 de miliarde, decât cel de-al 25-lea nepot al testatorului.

Apoi, pentru a transporta cele 20 de miliarde, schimbate în monede a 100 Lei, ar trebui încărcate pe 4000 (patru mii) de care trase de câte 2 boi, pe fiecare car fiind o greutate de 800 kgr. (8 măji metrice); înșuruite pe drum, aceste 4000 de care ar face un șirag lung de 20 km. cât dela Sighet până la Bărsana!

După toate socotelile de mai sus, ne putem da seama foarte bine, despre grozăvia de bani pe care Românii îi aruncă în vânt, adică mai bine zis în buzunarul jidanilor pe care-i îmbogățesc, aducându-și în schimb sărăcie la casă și nenorocire în familie. Să ne mai mirăm atunci că ne merge rău și n'avem spor în truda și osteneala noastră, dacă bruma de câștig îl bem în paharul de vinars „botezat” și „rebotezat” de cutare Ilic sau Șmil...

Și vom scăpa de jidani, — cari sunt o pacoste pe capul bietului Român, — nu făcând o politică gălăgioasă și brutală, ci întocmindu-ne așa socotelile, încât să nu mai intrăm în prăvălia și mai ales în cărciuma lor! Dacă așa vom face, vor pleca singuri nu vor mai trebui alungați, iar noi vom scăpa și de jidanie și de sărăcie!

Petru Bologna

Incidente la Viena

(Viena) Demonstrațiile de Dumineca trecută împotriva cardinalului Innitzer sunt adânc regretate de locurile diriguitoare de aici. Merită a fi relevat că, din ordinul d-lui Bürckel, organele statului au intervenit cu toată energia contra demonstrațiilor. Vinovații vor fi trimiși, după cum se află, cât decurând în fața justiției iar d. Bürckel a dispus că, după ispășirea pedepsei, să li se mai dea și în tabăra de concentrare timp de un an să se gândească asupra

Figuri din Maramureșul unit cu Roma.

Dumitru Chiș

În articolul de față am intenționa să scriu despre un învățător meritos, despre învățătorul cândva Dumitru Chiș, supra numit inv. „Mitru”, sub care nume a fost cunoscut în epoca lui de viață nu numai în comuna unde a activat, ci și în depărtare.

Învățătorul „Mitru” s'a născut în Săliștea de sus, așadar e figură maramureșeană, din familia nobilă a „Chișeștilor” al cui strămoș a fost popă în aceasta comună. Conacul Chișeștilor și astăzi există fiind locuită de descendenții familiei cu vechi renume.

Descendentul „Mitru” născut cam prin 1855—56 în epoca sa școlară ajunge și se înscrie la preparandia gr. cat. română de pe vremuri în Sighet, condusă de vestitul pedagog cândva Ioan Bușița, însă n'a fost norocos să-și termine cursurile la aceea preparandie română, deoarece statul maghiar aceea școală sistându-o, în locul ei a înființat preparandia de stat, maghiară în care școală și când elevul Dtru Chiș i-și termina cursurile și face capacitatea cam pe la anul 1875 cu distincție.

Cu diploma în traistă „Mitru” se întoarce în comuna sa natală și la unica școală din comună susținută de biserica română gr. cat. ocupă postul al 2 lea pentru un salariu de 120 floreni (zloți) anual. E de notat că comuna Săliștea de sus și atunci, ca și în prezent era locuită în majoritate de români și mai puțini evrei.

Își începe activitatea cu acest salariu mizerabil și neplătit regulat într'un local de școală și mai mizerabil, situat pe un prund, pe o insulă în mijlocul râului Ize, care râu curge prin mijlocul comunei. Local necorăspunzător scopului, înzestrat cu uși și ferestri rele și din orice privință pedagogică defectuos. Școala n'avea nici o zestre inventariată, precum nici material didactic satisfăcător și nedefectos.

Învățătorul „Mitru” în acest local, între aceste împrejurări cu

turburării de liniște publică. Contrar altor știri, nu s'a ajuns la acte insultătoare față de persoana cardinalului Innitzer. Ancheta în curs se întinde și

salarul puținel își face datoria și cu istețimea sa completând materialul didactic și cei lipsea din școală nu se depărtă dela aceasta școală nici când fostul său director Kaos Fr. dela preparandia din Sighet — între timp ajuns șef revizor școlar al învățământului primar din jud. Brașov, îl invită pe fostul elev Dtru Chiș să fie colaborator și ajutor în administrarea învățământului primar de stat din acel județ. Natural în vederea unui viitor mai favorabil cu o recompensă mai cinstită.

Inv. Mitru rămâne în comuna natală și mai departe și cu toțelul lucră în ogorul învățământului nu numai ca învățător ci și ca educator spre îndestulirea și uimirea părinților și a comunei întregi, spre îndestulirea sufletească a sa, care împrejurări îi dau impuls și avânt și mai mare pentru a muncii.

În anul 1882—3 în etate de 6 ani împliniți subsemnatul cu mare bucurie ajungând în clasele conduse de inv. Mitru, l'am găsit cu localul școlar transformat, înconjurat cu o grădină de pueți și altoi bine îngrijită. Separat avea școala la câmp o școală de pomărit îngădită cu șanțuri jur-împrejur, și plină cu pomi altoiți cu celea mai bune soiuri de pe vremuri. Aceasta școală de pomărit era lucrată și folosită în favorul școlii și a populației cu scopul de a introduce prin elevii școlii cunoașterea și foloasele grădinaritului în popor. În legătură cu pomicultura în mod practic a dezvoltat și apicultura precum și bransa agriculturii.

Elevii toamna strâng simburii diferitelor fructe; în grădina școlii și în grădinele părinților fiecare elev trebuia să samine un strat cu 800—1000 simburi, trebuia peste iarnă să-i îngrijască în contra înghețului. Primăvara elevii trebuiau să olțuia pueții potrivit pentru olțuire, săi plivească și săi țină în regulă.

Fiecare elev în grădina de pomărit avea câte o mică tablă de pământ, ca să o sape și să o seamăne cu porumb, cu grâu, orz, ovăs, ca să se convingă pentru fiecare sămânță ce fel de sol trebuie să-i corăspundă și cum se lucrează.

Aceasta era ocupația practică a școlii din școala lui Mitru înainte de aceasta cu 55—60 ani. În timpul de azi astfel de lucrări nu se pot vedea.

asupra chestiunii, dacă și întrucât elementele provocatoare au luat parte la producerea incidentelor din îndemnul cercurilor ostile Germaniei.

Școala inv. Mitru era școală vie și școala muncii unde elevii în continuu lucrau atât dela sine cât conduși și instruiți de învățător.

În școală elevii nu aveau manual pentru fiecare studiu aparte. Abia aveau carte de religie și de istoria biblică, căci religia era studiul principal și era predată nu de preot ci de inv. Mitru conform îndrumărilor metodice și pedagogice pentru învățământul religios. În întreaga școală, respective în clasă în afară de cărți de cetire nu erau alte cărți de școală. Elevii nici ideie n'avea de carte de matematică, geometrie etc.

Inv. Mitru era cartea, după explicația lui elevii progresau mai bine și mai temeinic ca în zilele de azi când elevii sunt încărcăți de cărți și caete.

Învățătorul Mitru ca om necăsătorit și neavând nici casă nici masă, și fără ceva avere mobilă sau imobilă, ca pețeci să-și țină dela datorie sa dedicat numai școlii. Numai noaptea și în timpul mesei a lipsit de acolo. În 6 zile a săptămănei a făcut școala de toate zilele, iar o zi „Joi” a făcut școala de repetiție. În fiecare Duminecă conducea elevii la biserică.

Vestea școlii din Săliștea de sus condusă de inv. Mitru se lăță într'un mod că a fost cercetat nu numai de autoritățile bisericești ci și de autoritățile statului, cari totdeauna cu admirație și cu îndestulire nemărginită s'a exprimat de rezultatul dovedit în toată privința.

În anul 1886 luna Mai s'a prezentat la școala prim-confesională din Săliștea un delegat ministerial din Budapesta însoțit de rev. școlar, de deputatul de circumscripție Ionas Odön de primpretorul plasei și de alți domni pentru a se convinge de munca depusă la aceasta școală.

Rezultatul a fost uimitor. Elevii fiind examinați întâi în românește au răspuns f. frumos, dar mai mare a fost uimirea când elevii au răspuns la perfecție la cele mai grele întrebări și în limba statului.

Cu aceasta ocazie i-a urcat și salariul învățătorului la 400 floreni (zloți) și a fost invitat să ceară ori unde post de inv. la stat. Inv. Mitru nici atunci nu și-a părăsit comuna natală.

Cu ocazia acestei inspecții trei elevi, între cari eram și subsemnatul am fost premiați câte cu un galben Napoleon, pe cari galbeni nu iam primit momentan, ci numai în luna Sept. în acel an prin direcțunea gimnaziului rom. cat. din Sighet, unde eram înscrisi ca elevi.

IMPREUNA CU BISERICA

Predarea acestor premii sa făcut în mod solemn în prezența tuturor elevilor și a corpului profesoral în baza ord. ministerial.

Mai mulți elevi au fost premiați și plătiți momentan în ziua inspecției.

Că inv. Mitru a fost unul dintre cei mai vestiți dascăli pe vremuri se dovedește și prin aceea, că din școala lui au mers mai mulți elevi de țărani spre școli secundare și superioare; acești elevi sunt în mod cronologic: Vlad Vasile fost preot în Săliște, care în toate clasele a fost premianul liceului, protopopul Darie Vlad, judecătorul și cons. la curtea de apel D. Grad, Dr. G. Juga adv. și fost prefect, câri elevi în școlile secundare și superioare toți a devenit elevi și studenți eminenți.

Tot din școala vrednicului învățător au eșit din fii de țărani: Vasile Juga rev. șc. în pensie, Vasile Bărcan și Ilie Vlad dir. inv. pensionari precum și decedatul inv. dir. Ion Vlad, toți din comuna Săliște.

Apoi a mai eșit din școala inv. Mitru toți copiii părintelui popa Mihai Pop din Săliște între cari trebuie să amintesc pe Dl. Ștefan Pop vicarul gr. cat. al Maramureșului, pe Nicolae Pop preot în Cehoslovacia și pe decedatul șef judecător cândva Dr. Iuliu Pop.

Membrii familiei M. Pop și cursul inferior al liceului au făcut ca elevi particulari sub instruirea și conducerea susnumitului învățător.

Învățătorul Dtru Chiș se distinge și cu lucru extra școlar. A fost tutor orfanal în comunele Săliștea și Săcel și ca atare a apărut interesele de succesiune ale orfanilor în contra asupritorilor și oamenilor hrăpăreți, în aceasta calitate s'a dovedit ca un „tată” al orfanilor. În timpul extra școlar fără întrerupere lucra lucruri de birou la locuința lui, sau la primăria comunală. A fost în comună un fel de jurisconsult, la care locuitorii comunei umblau ca la un avocat ca să-i ceară sfatul. Casa lui era deschisă pentru poporul comunelor cu cari a avut contact stând totdeauna la dispoziție fără nici un egoism.

În timpul extra școlar a transformat din temelie cadastrul comunei cu hărțile cadastrale în conformitate cu situația reală în urma nenumăratelor diviziuni cadastrale devenite în decursul deceniilor, imposibile de a se mai folosi ca baza pentru stabilirea impozitului agrar. Acel cadastru și azi e în folosință primăriei și al comunei.

În decursul anilor văzând că ujura copleșește populația ro-

Și au venit cu luntrea în ținutul Gadarenilor, care este de ceea parte de Galilea. Și ieșind el pe pământ, l-a întâmpinat un bărbat oarecare din oraș, care avea draci de multă vreme și cu haină nu se îmbrăca, și în casă nu sta, ci în mormânturi. Și văzând pe Isus, strigând a căzut înaintea lui, și cu glas mare a zis: „Ce ai cu mine Isuse, Fiul lui Dumnezeu cel Preainalt? Rogu-te, nu mă munci!” Căci porunca spiritului necurat să iese din omul acela. Pentru ca de multe ori îl apuca, și deși îl legau cu lanțuri și cu obezi, și-l păzeau, sfărma legăturile, și îl alunga dracul prin pustie. Și l-a întrebat Isus, grăind: „Care îți este numele?” Iar el a zis: „Legiune”; căci draci mulți intrase în el. Și-l rugau să nu le poruncească să meargă în iad. Și era acolo o turmă mare de

mână, — pentru a o salva din ghiarele samsarilor ujurători, — a înființat în comună o bancă populară, o cooperativă numai pentru agricultori, prin care s'a ajuns la rezultatul că sa smuls din mâinile cotropitorilor și spoliatorilor de moșii.

Învățătorul Mitru dela început a știut că unui învățător sunt încredințați spre creștere și formare indivizicuanumite înclinări, fie din naștere, fie dobândite în cursul celor câțiva ani până la intrarea în școala primară.

A știut că scopul școlii și educației este că din acest aluat primitiv să plămădească indivizii, generația, cetățenii viitorului, pe cari societatea omenască i-i cere înzestrați cu toate calitățile, înarmați cu cele mai perfecte arme fizice și sufletești spre a putea rezista și a face față tuturor greutăților care i-se interpun în cale.

A știut că o educație și instrucție integrală, adaptată la condițiile geografice locale și regionale unde are de trăit individul și generațiile societății și viitorului ca cetățenii unei țări în așa fel, încât cu minimum de efort să realizeze maximum

porci, ce pășteau în munți; și-l rugau să le poruncească să intre în aceștia. Și le-a poruncit. Și ieșind dracii din om, au intrat în porci; și s'a pornit turma de pe țărmuri în iezer, și s'a înecat. Iar păstorii, văzând ce se întâmplase, au fugit; și mergând, au spus în oraș și prin sate. Și au ieșit să vadă ce a fost. Și au venit la Isus, și au aflat pe omul, din care ieșise dracii, îmbrăcat și întreg la minte, șezând lângă picioarele lui Isus și s'au înfricoșat. Și le-au spus ceice văzuse, cum s'a mântuit îndrăcitul. Și l-a rugat tot poporul Gadarenilor să se ducă dela ei, căci erau cuprinși de frică mare. Și intrând el în luntre, s'a întors, iar bărbatul, din care ieșise dracii, îl ruga ca să fie cu dânsul. Dar Isus l-a slobozit, grăind: „Întoarce-te în casa ta, și spune câte ț-a făcut Dumnezeu!”

de rezultat aceasla educație o poate realiza în comun acord cu familia și școala.

El prin instrucția sa școlară, prin activitatea extra școlară a influențat viața și educația familiară într'o direcție sănătoasă, creind din generațiile eșite din școala lui cetățeni buni și înțelegători, cari ajunși de lumina culturii, dela sine se știe a se instrua și disciplina.

După o muncă de 30 ani fără întrerupere învățătorul Mitru se simte obosit și în 1906 trece în pensie. Ca pensionar totuși n'a putut trăi fără ceva ocupație, sa simțit fericit să facă serviciu la Banca Maramureșană din Sighet, ca contabil, în care serviciu după o boală destul de scurtă în anul 1927 a murit în spitalul din Sighet.

A murit sărac cu conștiința liniștită, că în loc de avere particulară, a dat în decurs de 30 ani dearândul generațiilor eșii din școala lui avere culturală neuitată, și patriei cetățeni buni, cari în viața lor nu vor uita ai păstra cea mai cuvenită memorie.

N. I.

Și s'a dus, mărturisind prin tot orașul câte i-a făcut Isus.

Când Isus a vindecat un îndrăcit, în care s'a așezat un „legion” de draci, a permis diavolilor, ca ei să intre într'o turmă de porci. Porcii obsedați au intrat în mare și au perit. Oamenii înspăimântați îl rugară pe Isus ca să iasă din hotarele lor, ce s'a și făcut.

Ne mirăm de atitudinea acestor oameni vrednici de compătimire, cari se roagă lui Isus, ca să meargă dela ei; îl scot din hotarele lor pe acela, care a venit ca să-i mântuiască și să-i scape de puterea diavolului. Ei au făcut așa, pentru că iubeau mai mult averile lor, decât pe Dumnezeu, Ei se despărțau mai bucuros de Isus, decât de porcii lor.

Noi, decâte ori am scos pe Isus din sufletul nostru, de dragul unor câștiguri mincinoase de dragul desfrâului înșelător, de dragul măririi deșarte, de dragul norocului închipuit? De câte ori i-am spus, cași Gadarenii, ca să iasă din sufletul nostru. L-am scos din noi, și nu știm când va reveni! Și eșind Isus din hotarele Gadarenilor, a mers în „cetatea sa” în Capernaum, așa ne spune evanghelistul Matei.

Înima noastră este cetatea lui Isus, unde intră El, decâte ori ne cuminecăm. Și câte întrebăm ni se pun în legătură cu sosirea Lui în „cetatea sa”, în inimile noastre! Oare veni-va? oare primi-L vom? oare nu vom închide ușile în fața Lui? oare suntem gata de a-L primi? oare locuința, unde vrea să vină, e pregătită în mod vrednic pentru primirea Lui? Fericită e „cetatea”, care poate să primească între zidurile ei un împărat atât de puternic, un musafir atât de bogat, blând și darnic! El nici odată n'a intrat în vre-o cetate, fără ca să facă mult, foarte mult bine. Ce putem nădăjdui și noi dela El, dacă îl vom primi cu credință tare, umiliți și cu evlavie sfântă!

Deci trebuie ca să facem sufletul nostru „cetate” vrednică de El.

Citiți și răspândiți

„Dumineca”

Din viețile sfinților.

Sf. Afra martiră

Afra a fost o femeie păcătoasă, a trăit în veacul al treilea în orașul Augsburg din Bavaria. Într-o seară cineva bate la ușă. Deschide. Erau doi drumeți cari cerură adăpost peste noapte. La îndată se gândi la împlinirea poftei ei păcătoase. Primii pe străini cu plăcere și le găti o cină bună. Înainte de cină ei îngenunchiară la rugăciune femeia îi privi cu mirare. Pe fețele lor se vedea afectul evlaviei și o blândețe îngerească. Adânc mișcată Afra rămase pe gânduri un moment, din inima ei peri orice dorință păcătoasă. După ce se ridicară cel mai bătrân făcu semnul crucii peste cele puse înainte și amândoi se așezară la masă. Afra îi întrebă: „Cine sunteți?” Cel mai în vârstă a răspuns că se numește Narcis și este episcop creștin iar celalalt este diacon. Au fugit ambii ca să scape de prigonirea pe care a pornit-o în Spania împăratul Diocletian în potruva creștinilor. Apoi începu a spune Afrei despre Isus, despre fericirea veșnică și chinurile iadului. Afra asculta cu băgare de seamă și darul lui Dumnezeu pătrundea în sufletul ei tot mai mult. Deodată căzu în genunchi și zise: „Omule a lui Dumnezeu du-te din casa mea că eu sunt cea mai păcătoasă femeie în orașul acesta”. Episcopul însă rămase liniștit și vorbi mai departe despre milostivirea Părintelui ceresc care este gata de a primi și ierta pe toți cari se întorc la el. În clipa aceea sufletul Afrei se schimbă. Simți în inimă o mare durere și căință pentru viața-i păcătoasă dinainte. A chemat numai decât pe mamăsa și servitoarele ei să asculte învățătura sf. Episcop.

După botez a trăit o viață atât de curată și evlavioasă încât cari au cunoscut-o se mirau de schimbarea ei. Văzând această schimbare păgânii au bănuț că ia s'a încreștinat. Deci a fost chemată la judecător. Judecătorul Gaius fără altă întrebare o provocă să jertfească idolilor. Afra a răspuns că ea e creștină se închină numai lui Dumnezeu, a păcătuit destul înainte de acum nu vrea să mai păcătuiască. Judecătorul o amenință cu chinuri și că o va arde de vie, dar ea rămase neînduplecată. Judecătorul infuriat porunci s'o scoată din oraș. Acolo fu pusă pe o grămadă de lemne. Ea fără nici un cuvânt se lăsă să fie legată, fără nici un vaet să fie arsă. Primii bucuroși toate chinurile și moartea ca pedeapsă pentru păcatele ei în anul 304 d. Hr. Noi încă am păcătuit în

În 4 Oct. a. c. împlinindu-se 35 ani de preoție și 20 ani ai protopopiatului Victor Ștețiu arhidiacon on. parohul Vișeuului de sus și protopopul districtului Vișeu clerul tractual împreună cu intelectualii din localitate și plasă în frunte cu dl. prefect al județului colonel Eftimie Vasiliu și primarul Vișeuului de sus dl. lct. col. Solomonescu, l-au sărbătorit pe iubilant — prin surprindere — printr'o caldă manifestare a simpatiei și înaltei considerații de care bucură protopopul Ștețiu în acest județ.

La sf. Liturghie solemnă la care au participat toate autoritățile locale din acest târgușor, — fără deosebire de originea etnică și confesiune — mulți intelectuali din plasă și mulțimea credincioșilor din tract și localitate, pâr. Ștefan Cherecheșiu prot. on. notarul districtului a ținut o cuvântare ocazională, reliefând activitatea roinică depusă de iubilant pe teren bisericesc, cultural și național social, în decursul celor 35 de ani de preoție petrecuți toți în vișeu de sus, felicitându-l în numele clerului și credincioșilor din tract. După sf. Liturghie dl. colonel Solomonescu predându-i un frumos buchet de flori, îi exprimă urările de bine în numele intelectualilor din loc.

La recepția dela casa parohială dl. prefect colonel Vasiliu în calitate de șef al județului, pâr. Baumgartner în numele bisericii latine, o delegație numeroasă în frunte cu primăbinerul Haager în numele comunității evreești, dl. dr. Faust Selegianu primpretor în numele administrației, dl. Șozan Kovássy farmacist în numele intelectualilor maghiari și Vasile Tomoiagă primcurator în numele curatoratului.

viață. Suferințele ce vin asupra noastră să le primim ca această femeie, ca un canon rămânând tari în credința catolică până în

Credință și viață

După recepție a urmat o masă copioasă la casa ospitală a pâr. prot. Ștețiu, la care a luat parte și pâr. ortodox protopop Sârcu sosit mai târziu, felicitându-l ulterior, peste 50 persoane într'o animație de frățească iubire și afectuoasă dispoziție în frunte cu dl. prefect al județului.

Prezența domnului col.

Vasiliu la aceasta iubilare a protopopului gr. cat. român, a lăsat mai bune impresii asupra publicului prezent, dând să nădăjduim că în acest colț de țară frământat de atâtea tulburări prozelitiste, se va începe o nouă eră de frățească înțelegere românească.

Ștefan Cherecheșiu

Colțul Sighetului

Oficiul protopopesesc gr. cat. român a districtului Sighet.

Nr. 542—1938.

Cătră

Veneratul Cler din districtul

Sighet.

Prin aceasta se convoacă sinodul protopopesesc de toamnă pe ziua de 10 Noemvrie (Joi) a. crt. orele 9 în localul „Agrului” (Piața Unirii No. 25) din Sighet.

Program:

1. La orele 8 sfânta Liturghie. Înainte de Liturghie preoții se vor mărturisi. Va predica: On. Ioan Danciu din Giulești. (Supleant: On. Petru Vlad din Sighet IV).
2. Deschiderea Sinodului.
3. Apel nominal.
4. Designarea membrilor verificatori.
5. Justificarea absențelor dela sinodul de primăvară.
6. Citirea înaltelor ordine de interes comun.
7. Citirea disertației designată pentru sinodul de toamnă. Diserante: On. Octavian Pop din Berbești, (Supleant: On. Găvrilă Ivașcu din Călinești).
8. Repoartele religioase morale în 2 exemplare, discuție.
9. Cazul de conștiință, discuție.
10. Designarea diserantului și a predicatorului pentru sinodul de primăvară An. 1939.
11. Eventuale propuneri.
12. Inchiderea Sinodului.

Sighet la 14 Octomvrie 1938.

Președinte. Notarul distr. prot. Ștefan Pop Darie Vlad vicar, protopop prot. on. paroh

sfârșit, chiar și dacă ar trebui să îndurăm pentru ea orice asupriri.

Pâr. Iosif Miclea O.S.B.M.

Comitetul Diecezan al AGRU-lui din Eparhia Maramureș, a primit următoarea adresă:

„A. G. R. U.” Comitetul Central Cluj. Nr. 217—938. Cluj 12 Octomvrie 938.

Domnule Președinte,

„Cu vie satisfacție luăm la cunoștință frumoasele manifestațiuni și deplina reușită ce ați înregistrat în analele Agrului Eparhiei Maramureșului, din prilejul Congresului anual ținut la Baia-Mare în 17 și 18 Septemvrie a.c. și Vă aducem pe aceasta cale, mulțumirile Comitetului nostru Central, pentru deosebitul zel cu care ați lucrat”.

„Raportul de activitate, împreună cu moțiunea trimisă, le vom publica în proximal număr al Buletinului nostru”.

„Primiți Vă rugăm expresiunea frățescului nostru salut. V. Președinte: Al. Borsa m.p. Secretar Gen. prof. I. Craișan m.p. ss”.

Dsale dlui Președ. al Comitetului Diecezan din Eparhia Maramureșului.

Aducând aceasta prea frumoasă adresă la cunoștința tuturor membrilor activi ai Agrului Diecezan, mulțumim și din partea noastră acelor cari prin prezența lor au contribuit că Congresul Eparhial, avea aspectul unui Congres General, al cărei convocare o așteptăm cu nerăbdare, iar adresa atât de bunăvoitoare să o considerăm de o încurajare, pentru ca în viitor să acționăm și cu mai mare zel și iubire de cauză în cadrele Agrului.